

Arrest

nr. 147 863 van 16 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 juni 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 mei 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MBOG, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, van gemengde Hausa-Beni-origine, afkomstig van Buruku nabij Jos. U woonde in Buruku bij uw vader. Uw moeder woonde in Benin City. In 2006 werd u, op weg naar de kerk, in Buruku verkracht door een moslim, Noussa. Uw vader stapte met de zaak naar de politie en via medische testen werd aangetoond dat u de waarheid sprak over de verkrachting en dat u zwanger was. De vader van Noussa betaalde de politie echter waardoor deze niets meer ondernam tegen Noussa. Door de stress van deze zaak stierf uw vader. In 2007 beviel u van een zoon, Junior. Na de bevalling eiste Noussa zijn zoon op maar u weigerde uw zoon aan hem mee te geven. Hierop vertrok u naar uw tante in Benin City. Daar ontmoette u, via een buur, een vrouw die u wist te overtuigen met haar naar Europa te gaan. Ze beloofde u een mooie job zodat u een betere toekomst voor uw zoon kon

garanderen. Aangekomen in Frankrijk, in 2010, bleek u zich echter te moeten prostitueren. U had in Frankrijk meermaals problemen met de politie. Daarom besloot uw 'madam' u over te brengen naar België in 2015 waar u op 9 maart 2015 gecontroleerd werd door de Belgische autoriteiten waarbij vastgesteld werd dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond. Hierna werd u overgebracht naar een gesloten centrum om u van het Belgisch grondgebied te verwijderen. Vervolgens vroeg u op 15 april 2015 asiel aan. U vreest nu uw smokkelaars omdat u uit de prostitutie wil stappen maar in Nigeria een eed hebt afgelegd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u bij uw interview door de Nigeriaanse consul dd. 3/4/2015 (met het oog op uw terugkeer naar uw land van herkomst) verklaarde de Ghanaese nationaliteit te hebben (zie verslag interview dd. 03/04/2015). U, door het Commissariaat-generaal, geconfronteerd met deze verklaringen viel u zowat uit de lucht en gaf u aan niet te weten wat 'Ghana' is om even later hierop terug te komen en uitdrukkelijk te stellen dat u niet van Ghana bent maar wel van Nigeria (zie gehoor CGVS, p. 3), waardoor u toch impliciet aangaf te weten dat Ghana een land is. U gevraagd of u ooit beweerde van Ghana afkomstig te zijn, verklaarde u het niet te weten.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen uit Buruku, nabij Jos, afkomstig te zijn en er tot uw 18 jaar gewoond te hebben (zie gehoor CGVS, p. 6). Vooreerst kan immers worden opgemerkt dat u voor de DVZ verklaarde dat u van uw kindertijd tot uw vertrek in 2010 verbleef in 'Buruku' (zie verklaring DVZ, nr.10). Voor het CGVS verklaarde u maar tot 2007 in 'Buruku' gewoond te hebben en er nadien niet meer te zijn teruggekeerd (zie gehoor CGVS, p. 6, 10). Vervolgens verklaarde u steeds uitdrukkelijk dat u afkomstig bent uit Buruku. Ook wanneer u gevraagd wordt of het Buruku of Bukuru is, blijft u erbij dat uw dorp 'Buruku' heet (zie gehoor CGVS, p.3). Wanneer gevraagd wordt de naam van uw dorp te noteren, geeft u aan dat u dat niet kan omdat u maar tot het zesde leerjaar (lager onderwijs) naar school ging (zie gehoor CGVS, p. 3). Er mag nochtans verwacht worden van iemand die zes jaar naar school is gegaan en die ook in Frankrijk blijkbaar nog school liep (zie gehoor CGVS, p. 7), dat die op zijn minst de naam van haar geboorteplaats kan schrijven. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt trouwens dat het dorp in de buurt van Jos waar u hoogstwaarschijnlijk naar verwijst als uw dorp van afkomst, niet Buruku maar wel Bukuru is (zie informatie in uw administratief dossier). U verklaarde verder 6 jaar naar school te zijn gegaan in Jos, maar u weet niet meer naar welke school u precies ging (zie gehoor CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor gevraagd of u soms naar Jos ging, verklaarde u dan weer nooit naar Jos gegaan te zijn (zie gehoor CGVS, p.10). U verklaarde van uw zoon bevallen te zijn in 'Buruku' maar weet niet meer in welk ziekenhuis (zie gehoor CGVS, p.8). Verder verklaarde u dat u elke avond naar de kerk ging in 'Buruku' maar wanneer u dan gevraagd wordt naar welke kerk u ging, zegt u het vergeten te zijn. Geconfronteerd met uw verklaring dat u elke avond naar de kerk ging en dat u dan toch nog moet weten naar welke kerk u ging, stelt u uw verklaringen bij en verklaart u plots dat u niet elke avond naar de kerk ging maar enkel als er een avonddienst was (zie gehoor CGVS, p.9). U bent eveneens de naam van de pastor van uw kerk vergeten en weet zelfs niet meer of het een katholieke of protestantse kerk betrof (zie gehoor CGVS, p. 10). U weet ook niet in welke (deel)staat van Nigeria uw dorp en Jos liggen (zie gehoor CGVS, p. 3), noch kent u enig dorp in de buurt van 'Buruku' (zie gehoor CGVS, p.10). U weet ook niet waarheen de hoofdweg, die door 'Buruku' loopt, leidt (zie gehoor CGVS, p. 10). U verklaart dat er wel een regenseizoen is in 'Buruku', maar weet niet wanneer dat precies valt (zie gehoor CGVS, p.10). Verder verklaarde u alleen bij uw vader gewoond te hebben, die van Hausa-origine zou geweest zijn, maar spreekt u geen Hausa (zie gehoor CGVS, p. 6). U verklaart dat uw vader met u Engels sprak omdat uw moeder niet Hausa is, maar anderzijds verklaarde u eveneens dat uw moeder niet bij jullie inwoonde en dat u zelfs niet (meer) weet sinds wanneer ze in Benin-city woonde (zie gehoor CGVS, p.6). Je weet ook niet waarom uw ouders niet samenwoonden (zie gehoor CGVS, p. 6).

Al deze elementen laten reeds toe te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen gedurende 18 jaar in 'Buruku' nabij Jos te hebben gewoond.

Deze vaststelling tast ook reeds uw verklaringen betreffende de problemen met de vader van uw zoon, die zich in 'Buruku' situeren, ernstig aan. Verder dienen ook enkele opmerkingen te worden gemaakt aangaande uw verklaringen betreffende uw verkrachting door de vader van uw zoon en de daaruit

voortvloeiende problemen zelf. Deze opmerkingen zijn onder meer gebaseerd op (tegenstrijdheden met) de verklaringen die u tijdens het gehoor met de DVZ aflegde. Aan het begin van het gehoor op het CGVS, gevraagd of u opmerkingen had over het eerste gehoor met de DVZ, verklaarde u dat dat gehoor 'OK' was (zie gehoor CGVS, p. 2). Verder gevraagd of u tijdens dat gehoor reeds al uw problemen kon vertellen, verklaarde u dat u 'veel' niet kon vertellen omdat u stress hebt door uw opsluiting en u zich dingen niet kan herinneren. U bleek echter niet in staat te verduidelijken wat u dan niet verteld had tijdens het eerste gehoor met de DVZ (zie gehoor CGVS, p. 2). Bovendien is onderstaande motivering niet gebaseerd op verklaringen die u op de DVZ niet zou hebben afgelegd maar betreft het divergerende verklaringen.

Zo verklaarde u voor het CGVS dat uw zoon, die zou geboren zijn uit een verkrachting, enkel 'Junior' heet en dat hij geen achternaam heeft (zie gehoor CGVS, p. 6). U voegt nog toe dat, indien u een paspoort zou moeten aanvragen voor hem, u er misschien uw naam zal laten opzetten. Voor de DVZ verklaarde u nochtans dat uw zoon Nosa Junior heet (zie verklaring DVZ, nr. 16). U verklaarde dat de man die u verkrachtte Nossou heet, maar u beweert zijn familienaam niet te kennen (zie gehoor CGVS, p. 6). U weet ook niet of hij al dan niet gehuwd was en verklaart uitdrukkelijk dat u niks van hem weet (zie gehoor CGVS, p.8). Anderzijds verklaarde u dat de man bij u in de buurt woonde (zie gehoor CGVS, p.8) en dat u en uw vader klacht tegen hem indienden, maar dat de vader van Nossou geld betaalde aan de politie waardoor de politie niets meer deed (zie gehoor CGVS, p. 6). Bovendien verklaarde u voor de DVZ dat de 'familie' van Nossou uw zoon wou afpakken (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ dd. 20/04/2015, nr.5). Gegeven deze elementen is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van de achternaam van Nossou. Er mag immers verwacht worden dat wanneer u een klacht indiende bij de politie, die - afgaand op uw verklaringen - toch serieus genomen werd aangezien u testen diende te ondergaan om bewijzen te verzamelen (zie gehoor CGVS, p. 6), de familienaam van Nossou aan bod zou zijn gekomen. Vervolgens verklaarde u voor het CGVS dat uw vader met u naar het politiekantoor ging om de zaak aanhangig te maken (zie gehoor CGVS, p. 6). U verklaarde dat u in 2006 verkracht werd en dat uw vader tijdens uw zwangerschap nog leefde (zie gehoor CGVS, p. 9). U verklaarde ook dat uw vader door de stress van uw problemen gestorven is (zie gehoor CGVS, p.6). Voor de DVZ had u echter verklaard dat uw vader reeds in 2004 gestorven is (zie verklaring DVZ, nr. 13A). Bovendien verklaarde u voor de DVZ dat uw vader John heette (zie verklaring DVZ, nr. 13A) terwijl u voor het CGVS verklaarde dat hij Peter heette (zie gehoor CGVS, p. 9). Wat betreft de problemen die u aanhaalde omdat Nossou (en zijn familie) uw zoon wilden afpakken, kan worden opgemerkt dat u verklaarde naar Benin-city te zijn vertrokken in 2007 en sindsdien niets meer te hebben gehoord van Nossou (zie gehoor CGVS, p. 9). Buiten uw verklaring dat 'ze zegden dat ze de baby wilden' (zie gehoor CGVS, p. 9), haalt u geen problemen meer aan met Nossou of diens familie. U verklaarde buiten met Nossou ook geen andere problemen te hebben gehad in 'Buruku' of Jos (zie gehoor CGVS, p. 6, 9).

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat geen geloof meer kan gehecht worden aan uw verklaringen betreffende de verkrachting en dooruit voortvloeiende problemen met Nossou.

Vervolgens kunnen ook enkele opmerkingen worden gemaakt bij uw verkaringen aangaande uw vrees voor de personen die u naar Europa zouden hebben gebracht.

Vooreerst kunnen vragen gesteld worden bij uw manier van reizen van Nigeria naar Europa. Zo weet u niet of u met uw eigen paspoort gereisd hebt en weet u niet of u zelf bij de (Nigeriaanse) administratie uw paspoort ging halen (zie gehoor CGVS, p. 3). U verklaarde verder tijdens het gehoor nochtans wel dat ze (de mensensmokkelaars) uw paspoort afnamen en dat u geen documenten meer mocht hebben (zie gehoor CGVS, p5). Voor de DVZ had u nochtans verklaard dat u illegaal reisde met een vals paspoort (zie verklaring DVZ, nr. 33).

Verder verklaarde u dat uw tante, die nog in Benin-city verblijft, reeds problemen kende met de mensensmokkelaars. U verklaart dat de broer van uw 'madam' haar kwam bedreigen en met haar kwam vechten (zie gehoor CGVS, p. 5). U verklaart dat ze haar en uw zoon, die bij uw tante woont, zullen doden (zie gehoor CGVS, p. 5). Echter, voor het CGVS verklaarde u dat uw tante Joy heet (zie gehoor CGVS, p. 4), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat ze Cynthia heet (zie vragenlijst CGVS, ingevuld op de DVZ, nr. 5). Aangezien u verklaarde in contact te zijn gekomen met de mensenhandelaars toen u bij uw 'tante Cynthia' woonde in Benin-city (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door DVZ, nr.5), kan reeds ernstig getwijfeld worden aan uw verklaringen over deze mensenhandelaars. Aangezien u bovendien de problemen die uw tante (en uw zoon) zouden hebben in Nigeria aanhaalt om aan te tonen dat u problemen dient te vrezen met uw mensensmokkelaars, maar u zelfs geen coherente

verklaringen aflegt over de naam van uw tante, kan helemaal geen geloof meer worden gehecht aan de problemen die uw tante zou hebben gehad in Nigeria omwille van u. Verder kan ook nog worden opgemerkt dat u verklaarde 'Ik moest naar Europa komen opdat mijn zoon naar school kan. Ik heb geen ouders meer.' (zie gehoor CGVS, p. 4). Echter, hierboven werd reeds opgemerkt dat uw verklaringen over (het overlijden van) uw vader niet coherent en dus ook niet geloofwaardig zijn, waardoor ook kan getwijfeld worden aan uw verklaringen over de manier (en noodzaak) van uw reis naar Europa met mensenhandelaars.

U verklaart ook 'nu' (op het moment van het gehoor door het CGVS) contact te hebben met uw tante (zie gehoor CGVS, p. 4). Wanneer u dan gevraagd wordt wat uw tante dan zegt over haar problemen, stelt u uw verklaringen bij en verklaart u haar 'nu' nog niet te hebben gebeld. U verklaart dat uw laatste contact dateert van een maand geleden en dat uw tante u sindsdien niet meer gebeld heeft (zie gehoor CGVS, p. 5). U verklaarde dat uw tante reeds drie maal opgezocht werd maar dat u nadien niets meer van haar hoorde. U verklaarde bovendien dat ze overdag niet meer in haar huis blijft en enkel 's nachts naar huis gaat om er te slapen (zie gehoor CGVS, p.5), wat toch merkwaardig is aangezien bezwaarlijk kan aangenomen worden dat indien ze overdag problemen zou vrezen, die zich 's nachts niet zouden kunnen voordoen. Bovendien verklaarde u dat uw tante de politie in Nigeria niet op de hoogte bracht van haar problemen (zie gehoor CGVS, p. 5).

U verklaart in Nigeria een eed te hebben afgelegd voor een chieff-priest waarbij u beloofde al het geld te betalen als u naar Europa zou komen en indien u dat niet zou betalen u gek zou worden, zou sterven en uw zoon zou meegenomen worden (zie gehoor CGVS, p. 4). U verklaart dat u niet besepte dat het om zoveel geld ging en dat als u had geweten dat het zo zou zijn, u niet gekomen was. Pas als u al het geld (60.000 euro waarvan u reeds 30.000 euro zou betaald hebben) zou teruggeven, zou u vrij kunnen zijn. Echter, u haalde deze problemen niet aan tijdens uw asielaanvraag in Frankrijk in 2010 'omdat ze het u niet vroegen' (zie gehoor CGVS, p. 8). U werd meermaals in Frankrijk opgepakt tijdens uw werk als prostituee maar u zei nooit aan de Franse politie dat u gedwongen werd tot prostitutie (zie gehoor CGVS, p. 5). U zei dat u bang was om het te zeggen. Gevraagd waarom u het nu dan wel zegt, verklaart u dat u niet terug wil en dat u hier met enkele 'mensen van de mensenrechten' sprak, met wie u telefonisch contact opnam (zie gehoor CGVS, p.5). Er dient te worden opgemerkt dat het feit dat u nooit eerder in Frankrijk melding maakte van uw problemen, hoewel u die mogelijkheid meermaals had, de ernst van uw problemen verder aantast. **U maakt op dit moment bijgevolg niet aannemelijk dat u problemen hebt of zal hebben met de personen die u naar Europa brachten, bij een terugkeer naar Nigeria.**

Vervolgens kan nog het volgende worden gezegd over problemen met de mensensmokkelaars voor uw familie of voor u zelf bij een terugkeer naar Nigeria.

In Nigeria bestaat sinds lang een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen, die samenwerkt met meerdere (Europese) landen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP) (zie informatie in uw administratief dossier). NAPTIP beschikt over een aantal opvangtehuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano, Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaars betreft.

Er kan ten slotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Zoals hierboven aangetoond kan geen geloof gehecht worden aan uw afkomst uit de buurt van Jos (Plateau-state). Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u van 2007 tot 2010 beweert te hebben verbleven, i.c. in

Benin-city (Edo-state), tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Wat betreft uw verblijf in Frankrijk van 2010 tot 2015 kan worden vastgesteld dat u verklaarde er de vluchtelingenstatus gehad te hebben (zie gehoor CGVS, p.8). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (emergency certificate van de Nigeriaanse ambassade in Parijs dd. 13/8/2014; brief Franse autoriteiten dd. 18/3/2015) en uit uw eerdere verklaringen (verklaring DVZ, nr. 22) blijkt dit echter niet (meer) het geval te zijn en blijkt uw verblijfsvergunning voor Frankrijk verlopen te zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Middelen

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat haar asielrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekster vraagt de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te hervormen en haar asielaanvraag gegrond te verklaren.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt vooreerst dat in tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt verzoekster onder voorbehoud van het bewijs van het tegendeel over de Nigeriaanse nationaliteit beschikt. De consul van Nigeria die bij het gehoor in het gesloten centrum aanwezig was bevestigde immers dat de Laissez-Passer voor Nigeria - door de ambassade in Frankrijk afgeleverd met het oog op een repatriëring - authentiek is.

Echter kan ernstig getwijfeld worden aan verzoeksters verklaringen afkomstig te zijn uit Bukuru nabij Jos en er tot haar 18 jaar gewoond te hebben. Verzoekster verklaarde immers afkomstig te zijn uit 'Buruku' terwijl uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het dorp in de buurt van Jos waar zij hoogstwaarschijnlijk naar verwijst, niet 'Buruku' maar wel Bukuru is. Verzoekster betoogt in haar

verzoekschrift dat de commissaris-generaal niet aantoont dat het dorp met de naam Buruku niet bestaat en dat het loutere feit dat een dorp in de buurt van Jos 'Bukuru' heet niet voldoende kan zijn om de verklaring van verzoekster als ongeloofwaardig te kwalificeren. Dienaangaande wordt echter opgemerkt dat er geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties verplicht de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). Verzoekster blijft in gebreke aan te tonen dat het dorp 'Buruku' wel degelijk bestaat en gaat overigens voorbij aan de overige motieven met betrekking tot haar voorgehouden afkomst - door haar niet weerlegd - die stellen dat: *“Voor het CGVS verklaarde u maar tot 2007 in 'Buruku' gewoond te hebben en er nadien niet meer te zijn teruggekeerd (zie gehoor CGVS, p. 6, 10). Vervolgens verklaarde u steeds uitdrukkelijk dat u afkomstig bent uit Buruku. Ook wanneer u gevraagd wordt of het Buruku of Bukuru is, blijft u erbij dat uw dorp 'Buruku' heet (zie gehoor CGVS, p.3). Wanneer gevraagd wordt de naam van uw dorp te noteren, geeft u aan dat u dat niet kan omdat u maar tot het zesde leerjaar (lager onderwijs) naar school ging (zie gehoor CGVS, p. 3). Er mag nochtans verwacht worden van iemand die zes jaar naar school is gegaan en die ook in Frankrijk blijkbaar nog school liep (zie gehoor CGVS, p. 7), dat die op zijn minst de naam van haar geboorteplaats kan schrijven. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt trouwens dat het dorp in de buurt van Jos waar u hoogstwaarschijnlijk naar verwijst als uw dorp van afkomst, niet Buruku maar wel Bukuru is (zie informatie in uw administratief dossier). U verklaarde verder 6 jaar naar school te zijn gegaan in Jos, maar u weet niet meer naar welke school u precies ging (zie gehoor CGVS, p. 3). Later tijdens het gehoor gevraagd of u soms naar Jos ging, verklaarde u dan weer nooit naar Jos gegaan te zijn (zie gehoor CGVS, p.10). U verklaarde van uw zoon bevallen te zijn in 'Buruku' maar weet niet meer in welk ziekenhuis (zie gehoor CGVS, p.8). Verder verklaarde u dat u elke avond naar de kerk ging in 'Buruku' maar wanneer u dan gevraagd wordt naar welke kerk u ging, zegt u het vergeten te zijn. Geconfronteerd met uw verklaring dat u elke avond naar de kerk ging en dat u dan toch nog moet weten naar welke kerk u ging, stelt u uw verklaringen bij en verklaart u plots dat u niet elke avond naar de kerk ging maar enkel als er een avonddienst was (zie gehoor CGVS, p.9). U bent eveneens de naam van de pastor van uw kerk vergeten en weet zelfs niet meer of het een katholieke of protestantse kerk betrof (zie gehoor CGVS, p. 10). U weet ook niet in welke (deel)staat van Nigeria uw dorp en Jos liggen (zie gehoor CGVS, p. 3), noch kent u enig dorp in de buurt van 'Buruku' (zie gehoor CGVS, p.10). U weet ook niet waarheen de hoofdweg, die door 'Buruku' loopt, leidt (zie gehoor CGVS, p. 10). U verklaart dat er wel een regenseizoen is in 'Buruku', maar weet niet wanneer dat precies valt (zie gehoor CGVS, p.10). Verder verklaarde u alleen bij uw vader gewoond te hebben, die van Hausa-origine zou geweest zijn, maar spreekt u geen Hausa (zie gehoor CGVS, p. 6). U verklaart dat uw vader met u Engels sprak omdat uw moeder niet Hausa is, maar anderzijds verklaarde u eveneens dat uw moeder niet bij jullie inwoonde en dat u zelfs niet (meer) weet sinds wanneer ze in Benin-city woonde (zie gehoor CGVS, p.6). Je weet ook niet waarom uw ouders niet samenwoonden (zie gehoor CGVS, p. 6).“*

Voorts kan er geen geloof worden gehecht aan haar verklaringen verkracht te zijn geweest en bijgevolg evenmin aan de daaruit voortvloeiende problemen met Nougou, de vader van het kind dat hieruit geboren werd. Verzoekster kan immers de familienaam van de vader van haar zoon niet specificeren ondanks haar verklaringen dat de man bij haar in de buurt woonde, verzoeksters vader tegen deze persoon klacht is gaan indienen bij de politie en de familie van Nougou haar zoon van haar wilde afpakken. Hoe dan ook zou verzoekster volgens haar verklaringen in 2007 naar een tante in Benin City zijn getrokken en sedertdien niets meer van deze familie hebben vernomen.

Verzoekster verklaart ten slotte problemen te hebben met de mensensmokkelaars die haar naar Europa brachten en haar in de prostitutie dwongen.

Dienaangaande kan vooreerst worden vastgesteld dat verzoekster ondanks haar jarenlange verblijf in Frankrijk waar zij meermaals werd opgepakt tijdens haar werk als prostituee en er een asielaanvraag indiende op geen enkel ogenblik verklaard heeft dat zij in de prostitutie zou zijn gedwongen geweest. Deze vaststelling alleen al doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar verklaringen problemen te hebben met de personen die haar naar Europa brachten en haar in de prostitutie dwongen.

Zelfs indien er nog enig geloof aan verzoeksters relaas zou worden gehecht blijkt uit de bestreden beslissing dat: *“In Nigeria bestaat sinds lang een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen, die samenwerkt met meerdere (Europese) landen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en reïntegratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP) (zie informatie in uw administratief dossier). NAPTIP beschikt over een aantal opvangthuizen (shelters), verspreid over het land (Abuja, Benin City, Enugu, Kano,*

Lagos, Sokoto en Uyo). De slachtoffers zijn hier veilig. De grootste groep wordt gevormd door binnenlandse slachtoffers, maar het betreft ook een aanzienlijk aantal vrouwen dat vrijwillig is teruggekeerd uit het buitenland. Behalve NAPTIP beschikt ook een aantal ngo's over shelters waar slachtoffers kunnen worden opgevangen en over half way homes, waar vrouwen een tijd kunnen verblijven voordat zij worden herenigd met familie of worden hervestigd. Recentelijk vonden onder de Trafficking in Persons Act diverse veroordelingen van mensenhandelaren plaats, met gevangenisstraffen uiteenlopend van twee maanden tot 14 jaar. De maximumstraf voor mensenhandel met een minderjarige (onder de 18 jaar) is levenslang. Bij NAPTIP zijn er geen gevallen bekend van slachtoffers van mensenhandel die, na tussenkomst van NAPTIP met hun familie zijn herenigd, te maken kregen met intimidatie en/of geweld van de kant van de mensenhandelaren. Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege de mensenhandelaars betreft."

Verzoekster weerlegt dit motief niet zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt overgenomen. Ten overvloede blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoekster contact heeft gehad met Pagase en/of Payoke waarbij zij op de hoogte moet zijn gesteld van de mogelijkheid om gebruik te maken van de bijzondere procedure die in België is ingesteld voor de slachtoffers van mensenhandel (gehoorverslag, 7). Uit het dossier blijkt verder niet dat verzoekster deze procedure heeft opgestart. Verzoeksters raadsman bevestigt ten slotte ter terechtzitting dat Payoke niet wenst tussen te komen gelet op de vaststelling dat verzoekster in Frankrijk nooit heeft laten uitschijnen slachtoffer te zijn geweest van mensenhandel. Deze vaststellingen ondergraven op ernstige wijze de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen en verhinderen verder nog enig geloof te hechten aan haar asielrelaas.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juni tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER